

|b09291 46monsoF (English)

|c09291_000_46monso.xml (Task 179476)

|v1

ஞாயிறு காலைக் கூட்டம்

|v2

பொது மாநாடு

|v3

ஞாயிறு காலைக் கூட்டம்

|v4

அக்டோபர் 3, 2010

|v5

நன்றியுணர்வின் தெய்வீக வரம்

|v6

நன்றியுணர்வு

|v7

பொது மாநாடு

|v8

நன்றியுணர்வின் தெய்வீக வரம்

|v9

தலைவர் தாமஸ் எஸ். மான்சன்

|v10

நமது பரலோகப் பிதாவின் ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், நமது வாழ்வில் நம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் கொண்டுவருகிற அனைத்திற்காகவும் நாம் ஏறெடுக்கிற நன்றியுணர்வின் மூலமாக ஒரு நன்றியறிதலின் இருதயத்தை பெறுகிறோம்.

|v11

இது ஒரு அற்புதமான கூட்டம். சபையின் தலைவராக நான் நியமிக்கப்பட்ட போது, “ஒரு நியமிப்பை நானாகவே எடுத்துக்கொள்வேன். ஆசரிப்புக்கூடார பாடற்குமுவிற்கு நான் ஆலோசகராக இருப்பேன்” என நான் சொன்னேன். எனது பாடற்குமுவிற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன்!

|v12

“டாமி, நீ செய்த எல்லாவற்றிற்காகவும் நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால் உன்னைப்பற்றி சொல்ல என்னிடம் ஒரு காரியமிருக்கிறது. நீ பியானோ வாசிக்கிறவனாகவே இருந்திருக்கவேண்டும்” என ஒரு தடவை என் தாயார் என்னிடம் சொன்னார்.

|v13

ஆகவே நான் பியானோவிலே “நாம் ஒரு பிறந்த நாள் விழாவிற்குப் போகிறோம்.”¹ என்ற ஒரு பாடலை அவருக்காக வாசித்தேன். பின்னர் அவரது நெற்றியில் நான் முத்தமிட்டேன், அவர் என்னை அணைத்துக்கொண்டார்.

|v14

நான் அவரைப்பற்றி நினைக்கிறேன். நான் எனது தகப்பனாரை நினைக்கிறேன். சமையல் செய்வதற்காக ஒரு கோழியுடனும், சிலசமயங்களில் அவர்களுக்கு சிறிது பணத்துடனும் நான் சந்தித்த 85 விதவைகளையும் சேர்த்து, என்னைக் கவர்ந்த அந்த அனைத்து பொது அதிகாரிகளையும் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

|v15

ஒரு நாள் இரவில் நான் ஒரு விதவையைச் சந்தித்தேன். நடு இரவில் ஒரு மருத்துவமனைக்குச் சென்றபோது வரவேற்பாளர் சொன்னார், “அவள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள் என எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆனால், ‘அவர் வருவாரென்று எனக்குத் தெரியுமானதால்’ நிச்சயமாக அவளை எழுப்பி விடும்படி என்னிடம் சொன்னாள்.

|v16

நான் அவளது கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டேன், அவள் என்னைப் பெயர் சொல்லி அழைத்தாள். அவள் விழித்துக்கொண்டிருந்தாள். எனது கரத்தை அவளது உதட்டில் வைத்து முத்தமிட்டு அவள் சொன்னாள், “நீங்கள் வருவீர்களென்று எனக்குத் தெரியும்.” நான் எப்படி போகாமலிருக்க முடியும்?

|v17

அந்த வகையில் இனிமையான இசை என்னைத் தொட்டது.

|v18

எனது அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, சத்தியத்தின், நம்பிக்கையின், அன்பின் உணர்த்துதலான செய்திகளை நாம் கேட்டோம். நமது பாவங்களுக்காக நிவர்த்தி செய்த, வாழ் நமக்கு வழியையும் எப்படி ஜெபிப்பதென்பதையும் காட்டிய, சேவையின் ஆசீர்வாதங்களை அவரது செயல்கள் மூலமாய் செய்து காட்டிய நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமான இயேசு கிறிஸ்துவின் பக்கம் நமது சிந்தனைகள் திரும்பியது.

|v19

லூக்கா புத்தகத்தின் 17வது அதிகாரத்தில் அவரைப்பற்றி நாம் படிக்கிறோம்:

|v20

“பின்பு அவர் எருசலேமுக்குப் பிரயாணம்பண்ணுகையில், அவர் சமாரியா, கலிலேயா என்னும் நாடுகளின் வழியாக நடந்துபோனார்.

|v21

“அவர் ஒரு கிராமத்தில் பிரவேசித்தபோது, குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷர் பத்துப்பேர் அவருக்கு எதிராக வந்து, தூரத்திலே நின்று:

|v22

“இயேசு ஐயரே, எங்களுக்கு இரங்கும் என்று சத்தமிட்டார்கள்.

|v23

“அவர்களை அவர் பார்த்து: நீங்கள் போய், ஆசாரியர்களுக்கு உங்களை காண்பியுங்கள் என்றார். அந்தப்படி அவர்கள் போகையில் சுத்தமானார்கள்.

|v24

“அவர்களில் ஒருவன், தான் ஆரோக்கியமானதைக் கண்டு, திரும்பிவந்து, உரத்த சத்தத்தோடே தேவனை மகிமைப்படுத்தி,

|v25

“அவருடைய பாதத்தருகே முகங்குப்புற விழுந்து, அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான்; அவன் சமாரியனாயிருந்தான்.

|v26

“அப்பொழுது இயேசு: சுத்தமானவர்கள் பத்துப்பேர் அல்லவா, மற்ற ஒன்பது பேர் எங்கே?

|v27

“தேவனை மகிமைப்படுத்துகிறதற்கு, இந்த அந்நியனே ஒழிய மற்றொருவனும் திரும்பி வரக்காணாமே என்று சொல்லி,

|v28

‘அவனை நோக்கி: நீ எழுந்துபோ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார்’².

|v29

தெய்வீக குறுக்கீட்டால், குஷ்டரோகிகளாயிருந்தவர்கள் ஒரு கொடிய, மெதுவாக மரணத்தைக் கொண்டுவருகிற நோயிலிருந்து தப்பிவிக்கப்பட்டு ஒரு புதிய வாழ்வு கொடுக்கப்பட்டார்கள். குஷ்டரோகிகளில் ஒருவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நன்றியுணர்வு போதகரின் ஒரு ஆசீர்வாதத்திற்கு தகுதியாயிருந்து, ஒன்பது குஷ்டரோகிகளால் காட்டப்பட்ட நன்றிமறத்தல் அவருக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது.

|v30

எனது சகோதர சகோதரிகளே, நாம் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றி சொல்ல நாம் நினைக்கிறோமா? சிரத்தையுடன் நன்றி சொல்வது நமது ஆசீர்வாதங்களை நினைத்துப்பார்க்க மட்டும் நமக்கு உதவுவதில்லை, ஆனால் அது பரலோகத்தின் கதவுகளைத் திறந்து தேவனின் அன்பை உணர நமக்குதவுகிறது.

|v31

“நன்றியுணர்வோடு நீங்கள் வாழும்போது, நீங்கள் திமிரோடும், இறுமாப்போடும் தற்பெருமையோடும் நீங்கள் நடக்கமாட்டீர்கள், உங்களுக்குப் பொருத்தமாயும் உங்கள் வாழ்வை ஆசீர்வதிக்கிறதுமான நன்றிசொல்வதின் ஒரு ஆவியோடு நீங்கள் நடப்பீர்கள்”³ என என் அன்பு நண்பர் தலைவர் கார்டன் பி.ஹிங்லி சொன்னார்.

வேதாகமத்தின் மத்தேயு புத்தகத்தில் நன்றியுணர்வின் மற்றொரு விவரம் நமக்கிருக்கிறது, இம்முறை இரட்சகரிடமிருந்து வந்த ஒரு வெளிப்பாடு. மூன்று நாட்களாக வனாந்தரத்தில் அவர் பிரயாணம் செய்தபோது, 4000க்கும் அதிகமான மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து அவரோடு பயணம் செய்தார்கள். அந்த மூன்று நாட்கள் முழுவதும் அவர்கள் சாப்பிடாமலிருந்ததால் அவர்கள் மேல் அவர் இரக்கப்பட்டார். ஆனபோதிலும் அவரது சீஷர்கள், “இவ்வளவு திரளான ஜனங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி வேண்டிய அப்பங்கள் இந்த வனாந்தரத்திலே நமக்கு எப்படி அகப்படும்?” என கேள்வி எழுப்பினார்கள்.

“உங்களிடத்தில் எத்தனை அப்பங்கள் உண்டு என்று கேட்டார்? அவர்கள், ஏழு அப்பங்களும், சில சிறு மீன்களும் உண்டு என்றார்கள்.

“(இயேசு) ஜனங்களைத் தரையில் பந்தியிருக்கக் கட்டளையிட்டு,

“அந்த ஏழு அப்பங்களையும் அந்த மீன்களையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, பிட்டுத் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் கொடுத்தார். சீஷர்கள் ஜனங்களுக்குப் பரிமாறினார்கள்”.

அவர்களிடம் இருந்தவற்றிற்காக இரட்சகர் நன்றிசெலுத்தியதை கவனிக்கவும், ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்தது: “எல்லோரும் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்தார்கள்; மீதியான துணிக்கைகளை ஏழு கூடை நிறைய எடுத்தார்கள்.”⁴

நமது ஆசீர்வாதங்களைக் காட்டிலும் நம்மிடமுள்ள குறைபாடுகளில் நாம் கவனம் செலுத்தியதை நாம் அனைவரும் அனுபவித்திருக்கிறோம். “அவனிடமில்லாத காரியங்களுக்காக துக்கப்படாமல், அவனிடமுள்ள காரியங்களுக்காக மனமகிழ்ச்சியடைபவன் ஒரு புத்திசாலி”⁵ என கிரேக்க தத்துவமேதை எபிக்

டெடஸ் சொன்னான்.

|v38

நன்றியுணர்வு ஒரு தெய்வீக கொள்கை. தீர்க்கதரிசி ஜோசப் ஸ்மித்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வெளிப்படுத்துதல் மூலமாக பின்வருமாறு கர்த்தர் அறிக்கையிட்டார்.

|v39

“சகல காரியங்களுக்காகவும் கர்த்தராகிய தேவனுக்கு நாம் நன்றிசெலுத்தவேண்டும்.

|v40

“சகல காரியங்களிலும் தேவனின் கரமிருக்கிறதென்று அறிக்கையிடாதவனைத் தவிர எதிலும் தேவனை மனிதன் வேதனைப்படுத்த முடியாது, அல்லது எதற்கும் எதிராக அவரது கோபத்தைக் கிளறமுடியாது”⁶.

|v41

“உங்கள்மீது அவர் பொழிகிற அநேக இரக்கங்களுக்காகவும் ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும் தினமும் நன்றிகளை ஏறெடுப்பவர்களாய் ஜீவிக்கவேண்டுமென்று”⁷ மார்மன் புத்தகத்தில் நமக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

|v42

நமது சூழ்நிலைகளுக்கப்பால், நமது ஆசீர்வாதங்களுக்காக மட்டுமே நின்று ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நாம் ஒவ்வொருவரும் மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

|v43

பூமியில் இருப்பதற்கு இது ஒரு அற்புதமான நேரமாயிருக்கிறது. இன்றைய உலகத்தில் மிக அதிகமான தவறுகளிருக்கும்போது அநேக காரியங்கள் சரியானதும் நல்லதுமாயிருக்கின்றன. திருமணங்கள் வெற்றிகரமாயிருக்கிறது, பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை நேசித்து அவர்களுக்காக தியாகம் செய்கிறார்கள், நம்மைப்பற்றி அக்கறை எடுக்கிற, உதவுகிற நண்பர்களிருக்கிறார்கள், நமக்குப் போதிக்கிற ஆசிரியர்களிருக்கிறார்கள். எண்ணிலடங்காத வழிகளில் நமது வாழ்க்கை ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

|v44

தொடர்ந்து எதிர்மறையான சிந்தனையோடிருக்க நாம் மறுக்கும்போது, நம் மை நாம் உயர்த்தி மற்றவர்களையும் உயர்த்தமுடிந்து, நன்றியுணர்வின் மனப்பான்மையை நமது இருதயங்களில் வளர்க்கமுடியும். மோசமான பாவங்களுக்கிடையில் நன்றிமறத்தல் எண்ணப்பட்டால், மிகமேன்மையான குணங்களில் நன்றியுணர்வு ஒன்றாகும். “நன்றியுணர்வு மகத்தான குணங்களில் ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல் மற்றவைகளுக்கு பெற்றோராயிருக்கிறதென”⁸ யாரோ ஒருவர் சொன்னார்.

|v45

நன்றியுணர்வின் ஒரு மனப்பான்மையை நமது இருதயங்களுக்குள் நாம் எவ்வாறு வளர்க்க முடியும்? சபையின் ஆறாவது தலைவரான தலைவர் ஜோசப் எப். ஸ்மித் அதற்கான ஒரு பதிலைக் கொடுக்கிறார். “நன்றியுணர்வோடிருக்கும் மனிதன், உலகத்தில் நன்றியோடிருக்க அதிகமானவற்றைக் காண்கிறான். அவனுக்கு நன்மையானவைகள் தீமையானவற்றைவிட மிகுந்த சக்தியுள்ளவையாயிருக்கின்றன. அன்பு பொறாமையை மேற்கொண்டு, ஒளி அவனது வாழ்விலிருந்து இருளை விரட்டுகிறது”. “பெருமை நமது நன்றியுணர்வை அழித்து, அதன் இடத்தில் சுயநலத்தைக் கொண்டு வருகிறது. ஒரு நன்றியறிதலுடைய அன்பான ஆத்துமாவின் பிரசன்னத்தில் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷமாயிருப்போம், ஒரு ஜெபத்தின் வாழ்வின் மூலமாக அதை வளர்க்கவும், தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒரு நன்றியுணர்வின் மனப்பான்மையை வளர்க்கவும் நாம் எவ்வளவு கவனமாயிருக்கவேண்டும்!”⁹ என அவர் சொன்னார்.

|v46

ஒரு ஜெபத்துடனான வாழ்க்கை, நன்றியுணர்வை கொண்டிருக்க திறவுகோலாயிருக்கிறதென தலைவர் ஸ்மித் நமக்குக் கூறுகிறார்.

|v47

உலகத்தின் சொத்துக்கள் நம்மை சந்தோஷமாகவும் நன்றியுணர்வுடன் வைத்திருக்கிறதா? ஒருவேளை அந்த நேரத்தில் வைத்திருக்கலாம். ஆயினும், ஆழமான, நிலையான சந்தோஷத்தையும் நன்றியுணர்வையும் கொடுக்கிற அந்த காரியங்களை பணத்தால் வாங்கமுடியாது. அவை: நமது குடும்பங்கள், சவிசேஷம், நல்ல நண்பர்கள், நமது ஆரோக்கியம், நமது திறமைகள், நம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்களிடமிருந்து நாம் பெறுகிற அன்பு. துரதிருஷ்டவசமாக, இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஒருசிலவற்றின் மதிப்பை உணராமல் நாம் இருந்திருக்கிறோம்.

|v48

“எந்தவித மதிப்பையும் உணராமல் காரியங்களை எடுத்துக்கொள்கிற, கணக்கற்ற கொள்ளளவு ஏறக்குறைய அநேக மக்களிடமிருக்கிறது”¹⁰ என ஆங்கில ஆசிரியர் அல்டோஸ் ஹக்ஸ்லி எழுதினார்.

|v49

நமது நன்றியுணர்வுக்கு மிகவும் தகுதியான மக்களிடமே நாம் எந்தவித மதிப்பு மளிக்காமல் காரியங்களை எடுத்துக்கொள்கிறோம். அந்த நன்றியுணர்வை வெளிக்காட்ட நமக்கு மிகத் தாமதமாகும்வரை நாம் காத்திருக்கவேண்டாம். தனக்கு அன்பானவர்களை இழந்துபோன ஒரு பெண்ணிடம் பேசியபோது, தனது வருத்தத்தை இந்த வழியில் வெளிப்படுத்தினாள்: “அந்த சந்தோஷமான நாட்களை நான் நினைவுகூருகிறேன். அவர்கள் எப்போதாவது பெற்ற நன்றியுணர்வை, அவர்கள் உயிரோடிருக்கும்போது பெறத்தகுதியானவற்றை, மரித்தவர்களான அவர்கள் காதுகளில் நான் சொல்ல முடியாதா என நான் எப்போதுமே நினைத்திருக்கிறேன்.”¹¹

|v50

அன்பானவர்களின் இழப்பு ஏறக்குறைய தவிர்க்க முடியாத சில வருத்தங்களை நமது இருதயங்களுக்குள் கொண்டுவருகிறது. நமது அன்பையும் நன்றியுணர்வையும் அவர்களுக்கு அடிக்கடி தெரிவிப்பதன் மூலமாக, அத்தகைய உணர்வுகளை மனிதர்களாக நம்மால் முடிந்தவரையில் குறைப்போம். அது எப்போது மிகத் தாமதமாகப் போகிறதென்பதை ஒருபோதும் நாம் அறியோம்.

|v51

பின்னர், நமது பரலோகப் பிதாவின் ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், நமது வாழ்வில் நம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் கொண்டுவருகிற அனைத்திற்காகவும் நாம் ஏறெடுக்கிற நன்றியுணர்வின் மூலமாக ஒரு நன்றியறிதலின் இருதயத்தைப் பெறுகிறோம். குறைந்தது நன்றியுணர்வை நாம் உண்மையிலேயே கற்றுக்கொண்டு அதன் ஒரு மனப்பான்மையை நாம் வளர்க்கும்வரை இதற்கு உள்ளுணர்வின் முயற்சி தேவையாயிருக்கிறது. நாம் எப்போதும் நன்றியுணர்வை உணர்ந்து, நமது நன்றிகளை தெரிவிக்க விரும்புகிறோம், ஆனால் அதைச் செய்ய மறக்கிறோம் அல்லது அதைச் செய்ய நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். “நன்றியுணர்வை உணர்ந்து அதை வெளிப்படுத்தாதிருப்பது, ஒரு அன்பளிப்பை வண்ணக்காகிதத்தால் சுற்றி அதைக் கொடுக்காதிருப்பதைப் போன்றது”¹² என யாரோ ஒருவர் சொன்னார்.

|v52

நமது வாழ்வில் சவால்களையும் பிரச்சினைகளையும் நாம் எதிர்கொள்ளும் போது, நமது ஆசீர்வாதங்களை எண்ணிக் கொண்டிருப்பது எப்போதுமே நமக்குக் கடினமாயிருக்கிறது. ஆயினும், போதுமான சிரத்தையுடன் நாடினால், அதிகக் கடினமாகத் தேடினால், நமக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நம்மால் உணரமுடிந்து அடையாளம் காணமுடியும்.

|v53

மிகமோசமான சவால்களுக்கு மத்தியில் ஆசீர்வாதங்களைக் காணமுடிந்த ஒரு

குடும்பத்தின் ஒரு விவரத்தை நான் உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்கிறேன். அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் படித்த இந்த செய்தி கொடுக்கும் விளக்கத்தால் இதை நான் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். இது கார்டன் கீரினால் எழுதப்பட்டு, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு அமெரிக்க பத்திரிகையில் காணப்பட்டது.

|v54

மற்ற பிள்ளைகள் பந்தாடிக்கொண்டும் நீச்சலடித்துக்கொண்டுமிருந்தபோது கார்டனும் அவர் கூடப்பிறந்தவர்களும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டிற்கு விடப்பட்டு வந்து, கனடாவிலுள்ள ஒரு பண்ணையில் அவர் எப்படி வளர்ந்துவந்தார் என கார்டன் கூறுகிறார். ஆயினும், அவர்கள் செய்துவந்தது ஏதோ ஒன்றிற்கு தகுதியானதென்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்குதவ அவர்களின் தகப்பனால் முடிந்தது. அறுவடை காலத்திற்குப்பின், நன்றி செலுத்தும் விழாவை குடும்பத்தினர் கொண்டாடியபோது இது குறிப்பாக உண்மையானது, ஏனெனில் அந்த நாளில் அவர்களின் தகப்பன் அவர்களுக்கு ஒரு பரிசு கொடுத்தார். அவர்களிடமிருந்தவைகள் எல்லாவற்றையும் அவர்களின் தகப்பன் கணக்கிடவைத்தார்.

|v55

நன்றிசெலுத்தும் காலையில், ஆப்பிள்கள் நிறைந்திருந்த பெட்டிகள், பீன்ஸ் பெட்டிகள், மணலில் வைக்கப்பட்டிருந்த கார்ட்டுகள், குவிந்திருந்த உருளைக்கிழங்குகளின் சாக்கு மூட்டைகள், பட்டாணிகள், சோளங்கள், ஒருவகையான பீன்ஸ்கள், ஜெல்லிகள், ஸ்டராபெரிஸ் மற்றும் அவர்களின் அலமாரிகளை நிறைந்திருந்த பதனிடப்பட்டவைகளிருந்த கீழறைக்கு அவர்களை அவர் அழைத்துச் சென்றார். கவனமாக எல்லாவற்றையும் எண்ணிக்கையிட பிள்ளைகளை அவர் அனுமதித்தார். பின்னர் அவர்கள் தொழுவத்திற்குச் சென்று எத்தனை டன்கள் வைக்கோல்களிருக்கிறது என கணக்கிட்டு, தானியக்களஞ்சியத்தில் எவ்வளவு தானியங்களிருக்கிறதென கணக்கிட்டார்கள். பசுக்களை, பன்றிகளை, கோழிகளை, வான்கோழிகளை, வாத்துக்களை அவர்கள் கணக்கிட்டார்கள். எவ்வளவு அவர்களிடமிருக்கிறதென அவர் பார்க்கவேண்டுமென அவர்களின் தகப்பன் கேட்டார் ஆனால் அந்த பண்டிகையின் நாளில் உண்மையில் எவ்வளவு செழிப்புடன் தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்திருக்கிறாரென்றும், அவர்கள் செய்த வேலையினால் எவ்வளவு பலனடைந்திருக்கிறார்களென்றும் அவர்கள் உணர்வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புகிறார் என அவர்களுக்குத் தெரியும். இறுதியாக, அவர்களின் தாயார் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்த விருந்திற்கு அவர்கள் அமர்ந்தபோது, ஆசீர்வாதங்களை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

|v56

ஆயினும், நன்றியுடனிருக்க ஒன்றுமே இல்லாது காணப்பட்ட ஆண்டே மிகவும் நன்றியோடு அவர் நினைவில் வைத்திருக்கிற நன்றிசெலுத்தும் விழாவென கார்டன் குறிப்பிட்டார்.

|v57

அந்த ஆண்டு நன்றாக ஆரம்பமானது: அவர்களிடம் மீதமான வைக்கோலிருந்தது, பன்றிக்குட்டிகளிருந்தன. அநேக விவசாயிகள் வாங்கவேண்டுமென கனவுகண்டுகொண்டிருக்கும் வைக்கோல் இயந்திரம் ஒன்றை ஒருநாள் வாங்க முடியுமென்ற நம்பிக்கையில் அவர்களின் தகப்பன் சிறிது பணத்தை ஒதுக்கி வைத்திருந்தார். அந்த ஆண்டில்தான் அவர்களின் நகரத்திற்கு மின்சாரம் வந்தது. அவர்களால் செலவிட முடியாததால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வரவில்லை.

|v58

ஒரு இரவில் கார்டனின் தாயார் ஒரு பெரிய துணி மூட்டையை துவைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவரது தகப்பன் அங்கு வந்து துணிகளை துவைக்க ஆரம்பித்து, அவரது மனைவியை இளைப்பாறவும் அவளது தையல் வேலையைச் செய்யவும் கேட்டுக் கொண்டார். “தூங்கும் நேரத்தைவிட அதிக நேரத்தை துணி துவைப்பதில் நீ செலவழிக்கிறாய். இடைவிடாமல் வேலை செய்து மின்சாரத்தைப் பெறவேண்டுமென நீ நினைக்கிறாயா?” என அவர் கேட்டார். அந்த எதிர்பார்ப்பில் அவள் குதூகலமடைந்தாலும்கூட, வாங்கமுடியாத வைக்கோல் இயந்திரத்தைப்பற்றி அவள் நினைத்தபோது, ஒன்றிரண்டு கண்ணீர் துளிகள் அவள் கண்களிலிருந்து விழுந்தன.

|v59

அந்த ஆண்டில் அவர்கள் வீட்டிற்கு மின்சாரம் வந்தது. அது மிகப்பெரிய காரியமாயில்லாவிட்டாலும், துணி துவைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை அவர்கள் வாங்கி, நாள் முழுவதும் அது வேலை செய்தது. அவர்களின் வீட்டில் பிரகாசிக்கிற மின்சார விளக்குகள் தொங்கின. எண்ணைய் விடவேண்டிய விளக்குகளில்லை, வெட்டப்படவேண்டிய திரிகளில்லை, கழுவவேண்டிய புகைக்கூண்டு களில்லை. உப்பரிகைவரை விளக்குகள் அமைதியாக அணைக்கப்படலாம்.

|v60

கடந்த ஆண்டில் அனேகமாக நடந்த நல்ல காரியங்களில் அவர்களின் பண்ணைக்கு மின்சாரம் வந்தது ஒன்றாயிருந்தது. அவர்களின் பயிர்கள் தரைக்கு மேலே முளைக்க ஆரம்பித்த அதே நேரத்தில் மழை ஆரம்பமானது. இறுதியாக தண்ணீர் வடிந்தபோது அங்கு ஒரு செடிகூட இல்லை. அவர்கள் மீண்டும் விதைத்தார்கள், ஆனால் அதிகமான மழை, பயிர்களை பூமிக்குள் மூழ்கடித்தது. அவர்களின் உருளைக்கிழங்கு சகதியில் அழுகிப்போனது. அவர்கள் வைத்திருக்கவேண்டுமென நினைத்திருந்த சில பசுக்களையும், பன்றிகள் அனைத்தையும், பிற விலங்குகளையும் விற்றார்கள். அதையேதான் எல்லோருமே செய்ய வேண்டியதிருந்ததால், அவைகளுக்கு குறைந்த விலையே கிடைத்தது. அந்த ஆண்டில் அவர்கள் அறுவடை செய்ததெல்லாம், எப்படியோ புயலில் தப்பித்த கொஞ்சம் டர்னிப்ஸூக்களே.

|v61

பின்னர் நன்றிசெலுத்தும் விழா மீண்டும் வந்தது. “இந்த ஆண்டு அதை நாம் மறப்பது நல்லது. நம்மிடம் ஒரு வாத்துகூட இல்லை” என அவர்களின் தாயார் சொன்னார்.

|v62

ஆயினும் நன்றிசெலுத்தும் விழா காலையில், கார்டனின் தகப்பன் ஒரு முயலைக் கொண்டுவந்து அதை சமைக்கும்படி அவரது மனைவியிடம் சொன்னார். முதிர்ச்சியடைந்த பழைய முயலைச் சமைக்க அதிகநேரமாகும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு, வெறுப்போடு அவள் வேலையை ஆரம்பித்தாள். இறுதியாக, சில டர்னிப்ஸுடன் அது சாப்பாட்டு மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்டபோது பிள்ளைகள் சாப்பிட மறுத்தார்கள். கார்டனின் தாயார் அழுதார், பின்னர் அவரது தகப்பன் ஒரு விநோதமான காரியத்தைச் செய்தார். அவர் உப்பரிகையின்மீது சென்று, ஒரு எண்ணெய் விளக்கை எடுத்து, அதை மேஜையின்மீது வைத்து, அதை விளக்கேற்றினார். மின்விளக்குகளை அணைத்துவிடும்படி பிள்ளைகளை அவர் கேட்டுக்கொண்டார். மீண்டும் எண்ணெய் விளக்கு மட்டுமே இருந்தபோது, முன்பு இவ்வளவு இருட்டாக இருந்ததை அவர்களால் நம்பமுடியவில்லை. மின்சாரத்தால் சாத்தியமான பிரகாசமான விளக்கில்லாமல் எதையும் எப்படி அவர்களால் பார்க்க முடிந்ததென அவர்கள் வியப்புற்றார்கள்.

|v63

உணவு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு எல்லோரும் சாப்பிட்டார்கள். இரவு உணவு முடிந்தபின்பு அவர்கள் அனைவரும் அமைதியாயிருந்தனர்.

|v64

“பழைய எண்ணெய் விளக்கின் மங்கிய ஒளியில் மீண்டும் நாங்கள் தெளிவாகப் பார்க்க ஆரம்பித்தோம்.

|v65

“அது ஒரு சுவையான உணவு. முயல் கறி வான்கோழியைப்போல சுவையாயிருந்தது. எங்களின் நினைவில் டர்னிப்ஸ் மிகநேர்த்தியானவையாயிருந்தன.

|v66

“குறைவாயிருந்தவை அனைத்திற்கும் மேலாக (எங்கள்) வீடு எங்களுக்கு மிக விலையேறப்பெற்றது”¹³ என கார்டன் எழுதினார்.

|v67

எனது சகோதர சகோதரிகளே, நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்துவது பெருந்தன்

மையானதும் மதிப்புக்குரியதாகவுமிருக்கிறது; நன்றியோடு செயல்படுவது தாராளமானதும் மேன்மையானதுமாகும்; ஆனால் நமது இருதயங்களில் எப்போதும் நன்றியுணர்வுடன் வாழ்வது பரலோகத்தைத் தொடுவதைப் போலாகும்.

|v68

இந்தக் காலையில் நிறைவுசெய்யும்போது, நாம் நன்றியாயிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் கூடுதலாக நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமான இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நாம் நமது நன்றியை எப்போதும் பிரதிபலிப்போம். வாழ்க்கையின் மகத்தான கேள்விகளுக்கு அவரது மகிமையான சுவிசேஷம் பதில்களைக் கொடுக்கிறது. நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? நாம் ஏன் இங்கிருக்கிறோம்? நாம் மரிக்கும்போது நமது ஆவிகள் எங்கே போகும்? இருளில் வாழ்கிறவர்களுக்கு அந்த சுவிசேஷம் தெய்வீக சத்தியத்தின் ஒளியைக் கொண்டுவருகிறது.

|v69

எவ்வாறு ஜெபிப்பதென்பதை நமக்கு அவர் போதித்தார். எவ்வாறு வாழ்வதென்று நமக்கு அவர் போதித்தார். எவ்வாறு மரிப்பதென்பதை அவர் நமக்குப் போதித்தார். அவரது வாழ்க்கை ஒரு அன்பின் சரித்திரம். நோயாளிகளை அவர் குணமாக்கினார்; ஒடுக்கப்பட்டோரை அவர் உயர்த்தினார்; பாவிகளை அவர் இரட்சித்தார்.

|v70

முடிவாக, அவர் தனியாக நின்றார். சில அப்போஸ்தலர்கள் சந்தேகப்பட்டனர்; ஒருவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தான். அவரது இடுப்பை ரோம வீரர்கள் குத்தினார்கள். கோபமான திரளான மக்கள் அவரது உயிரை எடுத்தனர். இருந்தும் “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே”¹⁴ என்ற அவரது மனதுருக்கமான வார்த்தைகள் கொல்கொதா மலையிலிருந்து ரீங்காரமிடுகின்றன.

|v71

“சஞ்சலமுள்ளவரான, துக்கம் நிறைந்தவரான இந்த மனிதன் யார்?¹⁵ “யார் இந்த மகிமையின் ராஜா,”¹⁶ இந்த கர்த்தாதி கர்த்தா? அவர் நமது போதகர். அவர் நமது இரட்சகர். அவர் தேவனின் குமாரன். அவர் இரட்சிப்பின் காரணர். “என் பின்னே வாருங்கள்”¹⁷ என அவர் கேட்கிறார். “நீயும் போய் அந்தப்படியே செய்”¹⁸ என அவர் அறிவுறுத்தினார். “என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்”¹⁹ என அவர் வேண்டினார்.

|v72

நாம் அவரைப் பின்பற்றுவோம். அவரது எடுத்துக்காட்டை நாம் பின்பற்றி நடப்போம். அவரது வார்த்தைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிவோம். அப்படிச் செய்வ

தால் நன்றியுணர்வின் தெய்வீக வரத்தை அவருக்கு நாம் கொடுப்போம்.

|v73

நமது தனிப்பட்ட வாழ்வில் அந்த அற்புதமான நன்றியுணர்வின் குணத்தை பிரதிபலிக்க சிரத்தையாக, இதயப்பூர்வமாக நான் ஜெபிக்கிறேன். நமது ஆத்துமாக்களை அது இப்போதும் எப்போதும் ஊடுருவிச் செல்வதாக. நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிசுத்த நாமத்தில், ஆமேன்.

|v74

குறிப்புகள்

|v75

1.

|v76

John Thompson, "Birthday Party," *Teaching Little Fingers to Play* (1936), 8.

|v77

2.

|v78

லூக்கா 17:11--19

|v79

3.

|v80

Teachings of Gordon B. Hinckley (1997), 250.

|v81

4.

|v82

மத்தேயு 15:32--38 பார்க்கவும்; emphasis added

|v83

5.

|v84

The Discourses of Epictetus; with the Encheiridion and Fragments, trans. George Long (1888), 429.

|v85

6.

|v86

கோட்பாடும் உடன்படிக்கைகளும் 59:7, 21

|v87

7.

|v88

ஆல்மா 34:38

|v89

8.

|v90

Cicero, in *A New Dictionary of Quotations on Historical Principles*, sel. H. L. Mencken (1942), 491.

|v91

9.

|v92

Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 263.

|v93

10.

|v94

Aldous Huxley, *Themes and Variations* (1954), 66.

|v95

11.

|v96

William H. Davies, *The Autobiography of a Super-Tramp* (1908), 4.

|v97

12.

|v98

William Arthur Ward, in Allen Klein, comp., *Change Your Life!* (2010), 15.

|v99

13.

|v100

Adapted from H. Gordon Green, "The Thanksgiving I Don't Forget," *Reader's Digest*, Nov. 1956, 69–71.

|v101

14.

|v102

வாக்கா 23:34

|v103

15.

|v104

ஏசாயா 53:3

|v105

16.

|v106

சங்கீதம் 24:8

|v107

17.

|v108

மத்தேயு 4:19

|v109

18.

|v110

லூக்கா 10:37

|v111

19.

|v112

யோவான் 14:15

|v113

லியஹோனா

|v114

நவம்பர் 2010